

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1100. Usque Ad Annum 1143

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1762

VD18 90117999

§. 3. Rex Pontificem in custodiam rapi jubet.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66385](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66385)

rum filium suum Gratianum, ac filium alterius filii sui Hugonis, nepotem suum. Sæcul. XII.
A.C. IIII.
Hæc inter utramque partem Romæ quinta Februarii acta sunt.

Rex de his a Nunciis suis certior factus Sutrium venit, ubi die nona ejusdem mensis, præsentibus Papæ Legatis, juramentum, de quo convenerat, ea conditione edidit, ut etiam Papa sequente die Dominica, quæ promiserat, imple-ret. Decem quoque Principes & Albertus Cancellarius jurarunt, sic salvum & tutum fore Pontificem. Tot juramenta haud dubie prodebant, quantum sinistra suspiciones utrinque animos exagita-rent. Nec etiam abfuisse timoris causam eventus docet.

§. III.

Rex Pontificem in custodiam rapi-jubet.

Cum die undecima Februarii ad urbem Rex pervenisset, altera die, Domi-ca Quinquagesimæ, Papa in occursum venientis misit complures Curiaæ suæ Præ-fectos, cum varii generis Vexillis, Cruces, Aquilas, Leones, Lupos, Dracones, exhi-bentibus. Procedentium pompam au-gebant centum Sanctimonialia cum faci-bus.

*Chron. Caff.
IV. c. 37.*

Sæcul. XII.
A.C. IIII.

bus. (*) Sequebatur infinita populi multitudo, palmas, arborum ramos, floresque deferens. Ante portam Rex a Judæis, & in porta a Græcis canentibus exceptus est. Illuc omnes totius Urbis Clerici, ut jufferat Papa, convenerant, qui eum, cum ex equo desiliisset, interplausus & laudes ad S. Petri gradus deduxerunt. His superatis, Papam se expectantem habuit, cujus latera complures Episcopi, Cardinales Presbyteri, Diaconi, Subdiaconi, & ceteri Scholæ Cantorum ministri, stipabant. Rex prostratus pedes Pontificis osculatur, mox ter se invicem complexi, ter se invicem osculantur, & Rex de more dexteram Pontificis tenens, acclamante populo ad portam venit argenteam. Ibi ex libro juramentum, ab Imperatoribus edi solitum, recitat, a Pontifice Imperator designatur, iterumque ab eo osculum recipit. Tumque Episcopus Lavicanus primam super eum orationem dixit.

In Basilicam ingressi, cum in aulam, quæ ob pavimenti speciem Rota Porphyretica dicebatur, pervenissent, positis sedibus utrinque acquiescunt. Tunc igitur

(*) Hic Cardinalis Baronius ex *Domizio*.

Monachæ quoque centum,
Lampadibus multis cum claro lumine sumptis &c.

tur Paschalis Papa petere, ut Henricus ^{Sæcul. XII.}
 Jura Ecclesiæ restitueret, & Investituræ ^{A.C. 1111.}
 renunciaret, eo modo quo data Charta
 promiserat. Ille cum Episcopis suis ac
 Principibus in partem juxta Secretarium
 secessit, ubi diutius deliberavit; cum Im-
 peratore Episcopi Longobardi quoque
 tres, quos inter Bernardus Parmensis vi-
 sebatur, intererant. Cum multum tem-
 poris efflueret, Papa missis nunciis ite-
 rum petiit, ut Rex promissa impletet.
 Sed paulo post Regis Familiares dicere;
 quod pacta conscripta servari non pos-
 sent, utpote contraria Evangelio, in quo
 præcipitur; reddenda esse Cæsari,
 quæ Cæsaris essent, item adversantia di-
 cto Apostoli: nemo militans Deo impli-
 cet se negotiis Sæcularibus. Qui Pon-
 tificis partes tuebantur, his alia Scriptu-
 ræ testimonia & Canones objiciunt; at
 nihil a sua sententia pertinaces dimove-
 re potuit.

Inter hæc Rex ad Pontificem conver-
 sus, volo, inquit, ut discordia, quæ te &
 Stephanum Normannum divisit, protin-
 us tollatur. Erat is ex Optimatibus
 Romanis, cujus magna deinde sub se-
 quentibus Pontificibus fuit auctoritas. c. 38.
 Respondit Papa: *Maxima diei pars præ-
 teriit, & Officium Divinum erit proli-
 xum bodie, ideoque, si placet, quod vestrum
 est, prius impleatur.* Illico ex commili-
 Hist. Eccles. Tom. XVI. O toni-

Sæcul. XII. tonibus Imperatoris aliquis in medium
A.C. VIII. proruens, *quid, inquit, tam multis agi-*
mus verbis? scias, Dominum nostrum Im-
peratorem Coronam sibi ita velle imponi,
quemadmodum eam Carolus, Ludovicus,
Pipinusque acceperunt. Quod cum Pa-
Papa capi- pa se minime facturum dixisset, Rex,
tur. iram concipiens, & Alberti Archiepisco-
 pi Moguntini ac Burchardi Episcopi Sa-
 xonis consilio impulsus, viros armatos
 Papam circumstare iussit.

Sole ad occasum descedente, Episco-
 pi & Cardinales Papæ suadebant, ut Im-
 peratorem coronaret, & reliqua in diem
 alteram differret. Sed nec istud Ger-
 manis placuit. Interim tam Pontifex,
 quam omnes qui cum eo erant, a mili-
 tibus custodiebantur. Vix tandem ad
 Altare Beati Petri, ut audirent Missæ Of-
 ficiū, ascendere licuit, vix ad Sacramen-
 ta Divina conficienda panem, vinum &
 aquam invenire potuerunt. Post Mis-
 sam, ex Cathedra descendere compul-
 sus Pontifex, deorsum ante Confessio-
 nem Beati Petri cum Cardinalibus sedit,
 ibique usque ad noctis tenebras sub ar-
 matorum manu est custoditus. Inde ad
 Hospitium extra Ecclesiæ atrium deduci-
 tur. In illo tumultu Germani omnia
 mobilia & suppellectilem pretiosam, ad
 Regem, cum prætergrederetur, hono-
 randum expositam, diripuerunt. Capta
 est

est cum Pontifice Clericorum & Laicorum copiosa multitudo, pueri quoque & omnis ætatis homines, qui obviam Regi cum palmis & floribus exierant; ex quibus ille alios obruncari, alios spoliari, alios cædi, alios vinciri iussit. (*) Joannes interea Tusculanus & Leo Ostiensis Episcopi, ubi Papam captum viderunt, sub alieno & plebejo habitu latentes in Urbem se receperunt. (**) Hæc omnia acta sunt in Dominica Quinquagesimæ, die duodecima Februarii, anno millesimo centesimo undecimo, & Papa usque ad diem decimam tertiam Aprilis per duos omnino menses captivus fuit. Ob-
tendebant causam illi, qui ceperant, quod promisso se non exsolveret, & Episcopos ad Regalia Imperatori dimittenda non

O 2

coge-

(*) R. P. Antonius Pagi ad hunc locum ex Pandulfo Pisano in hanc rem refert: *Dominum Papam Paschalem (Rex) dolo & fraude cum Episcopis & Cardinalibus, ceterisque ordinibus, & cum Proceribus quam multis apprehendit: de aliis vero maximas strages fecit: Clericos vero, Archipresbyteros, Presbyteros expoliavit, planetas & Thymiamata eis auferendo: & proprias vestes, ex quibus vestiti erant, minime dimittebat, nec etiam Subtalaria atque Femoralia eis habere permittebat.*

(**) Nempe Basilica S. Petri, in qua ista gerebantur, extra Urbem posita erat.

Sæcul. XII. cogeret. Revera etiam Episcopi contra
 A C. IIII. id Papæ promissum reclamabant.

§. IV.

Romani rebellant.

Chron. Cass. **R**omani igitur, cum audissent Papam
 6. 39. esse captivum, tantus eorum animos
 tumultus & indignatio occupavit, ut
 protinus Germanos omnes, qui vel ora-
 tionis, vel alterius cujuscunque negotii
 causa urbem ingressi fuerant, necarent.
 Postera die ex Urbe erumpentes conser-
 ta pugna plurimos de Imperatoris exer-
 citu obruncant, & spolia cæсорum corpo-
 ribus detrahunt. Mox acrius restaura-
 to prælio Teutones e porticu S. Petri
 pæne propellunt, ipsum Imperatorem
 equo dejiciunt & in facie vulnerant.
 Quod ubi Otto Comes Mediolanensis
 conspexit, se se pro Imperatore morti
 objiciens equum illi suum, ut evaderet,
 admovet. Nec mora Otto a Roma-
 nis capitur, ac in urbem deductus minu-
 tatim conciditur. Ejus carnes in platea
 canibus devorandæ relictæ sunt. Nihil
 nisi ingruentes noctis tenebræ in mutua
 cæde insanientes dividere potuit, incli-
 nante ad Romanos victoria. Ergo Ger-
 mani se se in castra receperunt, & bi-
 duum integrum ad omnem hostium mo-
 tum intenti arma ponere non ausi sunt.

Adve-